

Sygn. akt III AUz 47/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Bożena Grubba (spr.)

Sędziowie: SSA Aleksandra Urban

SSA Lucyna Ramlo

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 roku w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia K. W.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 listopada 2015 roku, sygn. akt VI U 2573/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSA Aleksandra Urban SSA Bożena Grubba SSA Lucyna Ramlo

Sygn. akt III AUz 47/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 listopada 2015 roku Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, w sprawie VI U 2573/14 uchylił zaskarżoną decyzję (pkt 1.), sprawę przekazał do rozpoznania organowi rentowemu (pkt 2.) oraz umorzył postępowanie (pkt 3.).

Uzasadniając wydane orzeczenie Sąd I instancji wyeksponował, iż w toku postępowania ubezpieczony przedstawił nową dokumentację lekarską, wskazującą na bardziej zaawansowany proces chorobowy nowotworowej, co Sąd Okręgowy uznał za nowe okoliczności w rozumieniu przepisu art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. Sąd wskazał, iż ubezpieczony odwołał się od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, a na wyznaczonym terminie badania lekarskiego przez biegłych sądowych przedstawił nowe wyniki badania tomografem komputerowym (k. 43 i nast.; datowane na dzień 14 i 27 stycznia 2015r., a także z dnia 15 października 2015r.), świadczące o większym nasileniu choroby, w tym o rozsiewie procesu nowotworowego, co wpływa na ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego, a w konsekwencji jego zdolności do pracy.

Następnie Sąd Okręgowy stwierdził, iż badanie legalności decyzji i orzekanie o niej możliwe jest tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili jej wydawania, zaś postępowanie dowodowe przed sądem jest postępowaniem sprawdzającym ustalenia dokonane przez organ rentowy w zakresie merytorycznej trafności wydanego przez lekarza orzecznika lub komisję lekarską orzeczenia o zdolności ubezpieczonego do pracy.

Zażalenie na orzeczenie Sądu Okręgowego wywiódł ubezpieczony K. W., podważając zasadność rozstrzygnięcia oraz wskazując na czas trwania postępowania oraz stale pogarszający się stan jego zdrowia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego K. W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że Sąd Okręgowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i wyprowadził z nich trafny wniosek o zaistnieniu nowych okoliczności mogących mieć wpływ na stwierdzenie niezdolności do pracy K. W. po dniu złożenia odwołania od decyzji organu rentowego, stąd też Sąd ten właściwie zastosował art. 477¹⁴ § 4 k.p.c.

Kluczową dla rozstrzygnięcia sprawy była okoliczność stanu zdrowia ubezpieczonego K. W.. Organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję dnia 29 sierpnia 2014 roku na podstawie orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 18 lipca 2014 roku oraz orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 27 sierpnia 2014 roku. W toku postępowania przed Sądem I instancji biegli sądowi wydali dnia 08 lipca 2015 roku opinię, w której stwierdzili, iż stan zdrowia ubezpieczonego upośledza sprawność organizmu w stopniu powodującym trwałą całkowitą niezdolność do pracy, ze względu na rozsiew choroby nowotworowej. Schorzenie w ocenie biegłych nie rokuje wyleczenia w tak zaawansowanej fazie, zaś objawy kliniczne są następstwem rozsiewu (od dwóch lat bez poprawnej diagnostyki). Współistniejąca polineuropatia prawdopodobnie w przebiegu schorzenia nowotworowego.

W opinii uzupełniającej sporządzonej wobec zastrzeżeń organu rentowego, biegli sądowi wskazali, iż posiłkowali się dokumentacją onkologiczną świadczącą o rozsiewie procesu nowotworowego, co stanowi nową okoliczność w sprawie. Ubezpieczony przedłożył biegłym wyniki badań tomografii komputerowej przeprowadzonych w Centrum Onkologii im Prof. F. Ł., Zakładu (...) w B. w dniach 14 stycznia 2015 roku, 27 stycznia 2015 roku, 15 października 2015 roku.

W postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, które ma charakter odwoławczy i kontrolny, postępowanie dowodowe ogranicza się do sprawdzenia zgodności z prawem decyzji wydanej przez organ rentowy. Badanie takie jest możliwe tylko przy uwzględnieniu stanu faktycznego i prawnego istniejącego w chwili wydania decyzji, a więc w chwili ustalania prawa

do świadczenia przez organ rentowy (por. wyrok Sądu Najwyższego: z dnia 10 marca 1998r., II UKN 555/97, OSNAP 1999/5/181; z dnia 03 grudnia 1998r., II UKN 341/98, OSNAP 2000/2/72; z dnia 20 maja 2004r., II UK 395/03, OSNP 2005/3/43; z dnia 12 stycznia 2005r., I UK 93/04, OSNP 2005/16/254 oraz z dnia 25 stycznia 2005r., I UK 152/04, OSNP 2005/17/273).

W postępowaniu odwoławczym sąd weryfikuje ustalenia dokonane przez ten organ; w sprawach o stwierdzenie niezdolności do pracy na podstawie opinii biegłych, która nie zastępuje orzeczenia lekarskiego wydanego w postępowaniu rentowym, lecz poddaje je ocenie. Sąd może zmienić decyzję ZUS tylko wówczas, gdy jest wadliwa, nie może natomiast zastępować organu kompetentnego do jej wydania i we własnym zakresie ustalać prawa do świadczenia, dlatego ujawniona w trakcie postępowania sądowego zmiana w ramach stanu zdrowia ubezpieczonego, jako przesłanka niezdolności do pracy warunkująca prawo do renty, nie może prowadzić do uznania kontrolowanej decyzji za wadliwą i do jej zmiany.

Potwierdzając to ustawodawca dokonał zmiany Kodeksu postępowania cywilnego dodając w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 121, poz. 1264) w art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., zakazujący sądowni orzeczenie, co do istoty sprawy

na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy, które powstały po dniu złożenia odwołania od decyzji organu rentowego.

Skoro, zatem u ubezpieczonego wykryto nowe schorzenie dotychczas niebrane pod uwagę przy ustalaniu zdolności do pracy, które to schorzenie może wskazywać na znaczne pogorszenie stanu zdrowia to, sytuacja ta obligowała, więc Sąd pierwszej instancji do zastosowania przepisu art. 477¹⁴ § 4 k.p.c.

Organ rentowy, aktualnie powinien rozpoznać wniosek ubezpieczonego z uwzględnieniem przez lekarzy orzeczników także dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy sądowej. Wskutek bowiem uchylecia decyzji ZUS jest to dokumentacja zgromadzona w toku zawisłego postępowania rentowego. Ocenie organu rentowego podlegać winien nie tylko stan zdrowia ubezpieczonego z okresu od daty złożenia wniosku rentowego do daty wydania nowej decyzji, ale też okres ewentualnej dalszej niezdolności do pracy, z możliwością zróżnicowania oznaczenia stopnia niezdolności do pracy w poszczególnych okresach, będących przedmiotem decyzji.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny uznał zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe i na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 385 k.p.c., zażalenie organu rentowego oddalił w całości.

SSA Aleksandra Urban SSA Bożena Grubba SSA Lucyna Ramlo